

TYGODNIK PARAFII PW. CHRYSYSTUSA DOBREGO PASTERZA W POZNANIU NA OGRODACH
XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA 17.10.2021 - Numer 42/2021 (1090)

Nr konta Parafii; BOŚ S.A. O/ POZNAŃ; UL. J.H.DĄBROWSKIEGO 79A NR RACHUNKU 12 1540 1056 2001 8300 3548 0001

Pieniądze z ofiar za gazetkę są przeznaczone na pokrycie kosztów druku i rozwój tygodnika.

Komentarz Dobrej Nowiny

Zebedeusz miał wyjątkowych synów. Jan - młodszy, uczuciowy i wrażliwy. Jakub - starszy, człowiek intelektu, prawa, jasnych zasad. Obaj odważni z silnym temperamentem. Porzucili dotychczasowe życie i jako pierwsi poszli za swoim Mistrzem. Byli tak blisko Niego, jak to tylko było możliwe. To oni byli świadkami wskrzeszenia córki Jaira, przemienienia na Górze Tabor. Mieli tak gorące, niecierpliwie serca, że chcieli od raz znaleźć się u celu, w chwale, po obu stronach Pana Jezusa. Może trochę na skrót, ale byle z Nim. „Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?» Odpowiedzieli Mu: «Możemy.» I choć w tamtej chwili nie zdawali sobie jeszcze sprawy jak trudna będzie ta droga, nigdy się z niej nie wycofali. To Jan jako jedyny z Apostołów, będzie stał pod krzyżem i wraz z Maryją doświadczy największego męczeństwa serca. A Jakub będzie pierwszym z Apostołów, który odda życie za Pana Jezusa. Nie bójmy się prosić Pana Jezusa o sprawy wielkie: o świętość, o powołanie, o cud, o władzę. Jeżeli jesteśmy blisko, to przedstawiamy te prośby „po znajomości”, bo przecież On zna nas lepiej niż my sami siebie. Przecież tylko przy Nim możemy być „nawinni”, czasem niepoprawni, możemy być jak dzieci, jak uczniowie, którzy potrzebują Nauczyciela. On oczyści i uświęci nasze pragnienia, jeżeli tylko będą służyć zjednoczeniu z Nim. Miejmy jednak świadomość, że równocześnie może pociągnąć nas na naprawdę trudny szlak. Ale którądy ta droga, by nas nie prowadziła, to przy Nim zawsze jest bezpiecznie.

Justyna Zienkowicz

EWANGELIA (Mk 10,35-45)

Przełożenie jest służbą

Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Jakub i Jan, synowie Zebedeusza, zbliżyli się do Jezusa i rzekli: „Nauczycielu, chcemy, żebyś nam uczynił to, o co Cię poprosimy”. On ich zapytał: „Co chcecie, żebyśmy wam uczynili?” Rzekli Mu: „Użyc nam, żebyśmy w Twojej chwale siedzieli jeden po prawej, drugi po lewej Twojej stronie”. Jezus im odparł: „Nie wiecie, o co prosicie. Czy możecie pić kielich, który Ja mam pić, albo przyjąć chrzest, którym Ja mam być ochrzczony?” Odpowiedzieli Mu: „Możemy”. Lecz Jezus rzekł do nich: „Kielich, który Ja mam pić, pić będziecie; i chrzest, który Ja mam przyjąć, wy również przyjmiecie. Nie do Mnie jednak należy dać miejsce po mojej stronie prawej lub lewej, ale dostanie się ono tym, dla których zostało przygotowane”. Gdy dziesięciu to usłyszało, poczęli oburzać się na Jakuba i Jana. A Jezus przywołał ich do siebie i rzekł do nich: „Wiecie, że ci, którzy uchodzą za władców narodów, uciskają je, a ich wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie między wami. Lecz kto by między wami chciał się stać wielki, niech będzie sługą waszym. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem wszystkich. Bo i Syn Człowieczy nie przyszedł, aby Mu służył, lecz żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu”.

Myśli błogosławionego kard. Stefana Wyszyńskiego na każdy dzień

18.10.

„Nie ma właściwie religii bez ofiary, bez wyrzeczenia, oddania. Jest to szczególnie istotne dla chrześcijaństwa. We wszystkich religiach to, co uważa się za najcenniejsze, poddaje się zniszczeniu na znak wyrzeczenia. W religii chrześcijańskiej jest też oddania tego, co jest najcenniejsze w Kościele: Chrystusa - Ojcu. Ale dzieje się to w ten sposób, że On nie niszczy, tylko odmienia nasze życie, napelnia je i przemienia. Coś w naszym życiu porządkuje, niszczy, wypala ogniem, tak iż człowiek oczyszczony z siebie staje się tym lepszą ofiarą Ojcu.”

19.10.

„Kościół to krzyż! Kościół to droga, prawda i życie, za krzyżem. Kościół to cierpienie i triumf! Kościół to świętość, miłość i pokój, a niekiedy walka, chociaż nieoreźna, lecz tym trudniejsza. Kościół to Chrystus żyjący, który mówi do nas wszystkich: <<Kto chce iść za mną, niech weźmie krzyż swój na ramiona swoje i naśladuje Mnie>>.”

20.10.

„Maryja była niezwykle wrażliwa. Na pewno nie był Jej obcy świat uczuć i doznań. Ale Niepokalana Dziewica miała w sobie wszystko przedziwnie uporządkowane, bo posiadała potęgę wiary, za którą na samym początku swego posłannictwa została pochwalona: << Błogosławiona, żeś uwierzyła...>>. Uwierzyła zwiastunowi zapowiadającemu rzeczy niemożliwe: Bóg - Człowiekiem, Dziewica - Matką! Dlatego Słowo w Niej Ciałem się stało. A potem wierzyła swemu Synowi i wszystkiemu, co On ogłosił. Wierzyła w Zmartwychwstanie... Patrząc na martwe Ciało Syna, wiedziała, że trzeciego dnia zmartwychwstanie.”

21.10.

„Potrzeba, aby Polacy umieli wspaniale pracować. Żyje się w trudzie, w męce, w bólu i cierpieniu, długie lata, i to jest

większe bohaterstwo! Takiego bohaterstwa potrzeba czasom dzisiejszym. Już dzisiaj trzeba pracować dla Polski jutra.”

22.10.

„Maryja pierwsza była mieszkańcem Boga z ludźmi. Był czas, że Ona jedyna chodziła po ziemi, nosząc Boga Żywego w sobie (...). Ona pierwsza była prawdziwym Sanktuarium Boga Żywego. I Ona pierwsza czyniła miejsce Bogu na ziemi: w Nazaret, w Betlejem, w Kanie. Ona Go zawsze pierwsza zapowiadała. Ona też rozszerzyła królowanie Jezusa Chrystusa na ziemi.”

23.10.

„Raz przez chrzest związani jesteśmy z Kościołem, wprowadzeni w Kościół, już zawsze jesteśmy albo uczczeni chwałą Kościoła, albo cierpimy cierpieniem i męką Kościoła. To jest wspólna chwała i wspólne dzieje. A jednak, Najmilsze Dzieci, jak wielką radością jest być wspólnie z Kościołem.”

24.10.

„Mamy niekiedy błędny pogląd na Boga. Za bardzo się Go boimy, za bardzo się Go lękamy. Widzimy w Nim najczęściej Sędziego żywych i umarłych. Jest Nim, to prawda, ale czy nie za wiele o tym myślimy? Czy natomiast nie za mało myślimy o tym, że to przede wszystkim Bóg-Miłość, Bóg-Życie, Bóg -Łaska, Bóg-Prawda, Bóg - Mądrość, Bóg-Radość, Bóg-Wesele. Dopiero tak myśląc, będziemy mieli właściwy obraz Boga. Świadomi tego przestaniemy się Go bać. Bogu nie o to idzie, abyśmy się Go bali, ale o to, byśmy się w Nim rozkochali, byśmy Go miłowali.”

Dwudziesta Dziewiąta Niedziela zwykła, rok B

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 53,10-11)

Cena zbawienia

Czytanie z Księgi proroka Izajasza.

Spodobalo się Panu zmiadzić swojego Sługę cierpieniem. Jeśli wyda swe życie na ofiarę za grzechy, ujrzy potomstwo, dni swe przedłuży, a wola Pana spełni się przez Niego. Po udrękach swej duszy ujrzy światło i nim się nasyci. Zacny mój Sługa usprawiedliwi wielu, ich nieprawości on sam dźwigać będzie.

PSALM RESPONSORYJNY ((Ps 33,4-5.18-19.20.22)

Refren: Okaż swą łaskę ufającym Tobie.

Bo słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Oczy Pana zwrócone na bogobojnych, *
na tych, którzy czekają na Jego łaskę,
aby ocalili ich życie od śmierci *
i żywił ich w czasie głodu.

Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska *
według nadziei, którą pokładamy w Tobie.

DRUGIE CZYTANIE (Hbr 4,14-16)

Przybliżmy się z ufnością do Chrystusa

Czytanie z Listu do Hebrajczyków.

Bracia:

Mając arcykapłana wielkiego, który przeszedł przez niebiosy, Jezusa, Syna Bożego, trwajmy mocno w wyznawaniu wiary. Nie takiego bowiem mamy arcykapłana, który by nie mógł współczuć naszym słabościom, lecz doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu. Przybliżmy się więc z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę w stosownej chwili.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ (Mk 10,45)

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

Syn Człowieczy przyszedł, żeby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

Czytania na każdy dzień

Poniedziałek: 2 Tm 4, 6-17a; Łk 10, 1-9

Wtorek: Rz 5, 12-15b. 17-19. 20-21a; Łk 12, 35-38

Środa: Rz 6, 12-18; Łk 12, 39-48

Czwartek: Rz 6, 19-23; Łk 12, 49-53

Piątek: Rz 7, 18-25a; Łk 12 54-59

Sobota: Rz 8, 1-11; Łk 13, 1-9

„Na misje powinni wyjeżdżać ludzie szczęśliwi, bo jeśli samemu nie jest się szczęśliwym, to nie można dać szczęścia innym” – twierdziła Doktor Wanda Błęńska.

(cyt. za: J. Gadzińska, M. Jelonek, „Spełnione życie”
fot. Archiwum Wandy Błęńskiej)

Skwer im Wandy Błęńskiej

Na ostatniej sesji Rady Osiedla Ogrody dnia 17.05.2021r z inicjatywy przewodniczącego Rady Jana Schneidera, RO jednogłośnie podjęła uchwałę dot. wniosku do Rady Miasta Poznania o wyodrębnienie skweru wewnątrz pętli tramwajowej na placu im. Ludwika Waryńskiego i nazwanie go imieniem Wandy Błęńskiej. Poniżej fragment treści uzasadnienia do podjętej w tej sprawie uchwały.

W związku z planowaną przez Radę Osiedla Ogrody rewaloryzacją i modernizacją zielonego terenu wewnątrz pętli tramwajowej na Ogrodach, który obecnie nosi nazwę Plac Waryńskiego, uważamy, że jest to dobry moment, by uhonorować dr Wandę Błęńską, znaną w świecie i zasłużoną mieszkankę naszego osiedla, która spoczywa na cmentarzu na ul. Nowina. Kilka lat temu przez niektórych członków ówczesnej Rady Osiedla były podejmowane chaotyczne próby zmiany nazwy całego Placu im. Ludwika Waryńskiego na Plac im. Wandy Błęńskiej, jednak nie brały one pod uwagę uciążliwości dla mieszkańców, których z pewnością ta zmiana by dotknęła i sprawiła kłopot związany ze zmianą adresu zamieszkania, wymianą dokumentów itp. W poprzedniej kadencji Rady Osiedla część radnych zgłosiła pomysł, aby wydzielić samo wnętrze pętli tramwajowej i temu zielonemu skwerowi nadać imię Wandy Błęńskiej, a resztę Placu Ludwika Waryńskiego pozostawić w niezmienionej nazwie. Niestety z różnych przyczyn nie udało się wówczas przeforsować tej sensownej i godzącej wszystkich propozycji. Obecnie nie ma w tej sprawie podziałów wśród radnych, widzimy taką możliwość i chcemy jako Rada Osiedla Ogrody obecnej kadencji tego dokonać. Wyrażamy wolę uhonorowania tej nieżyjącej już, zacnej postaci. Uważamy, że nasza propozycja, której inicjatorem był kilka lat temu radny osiedlowy śp. Zygmunt Wawrzynowski, spoczywający na cmentarzu tuż obok dr Wandy Błęńskiej, jest możliwa do realizacji i nie powoduje żadnych utrudnień dla mieszkańców tej okolicy, ani niedogodności dla kogokolwiek. (...)

Rada Osiedla Ogrody w porozumieniu z Zarządem Transportu Miejskiego, który nie widzi przeciwwskazań do nadania temu miejscu nazwy „skwer im. Wandy Błęńskiej”, czyni starania, by teren wewnątrz pętli przeszedł metamorfozę i stał się pięknym, zadbanym, zielonym sercem naszego Osiedla, z którego chętnie będą korzystać wszyscy mieszkańcy. Uważamy za zasadne, aby patronem tego odnowionego w niedalekiej przyszłości miejsca stała się śp. dr Wanda Błęńska, niewątpliwie osoba o wielkim sercu.

kiedy głosujemy?

1 – 22.10
(do g. 12:00)

Poznański
Budżet
Obywatelski
2022

gdzie głosujemy?

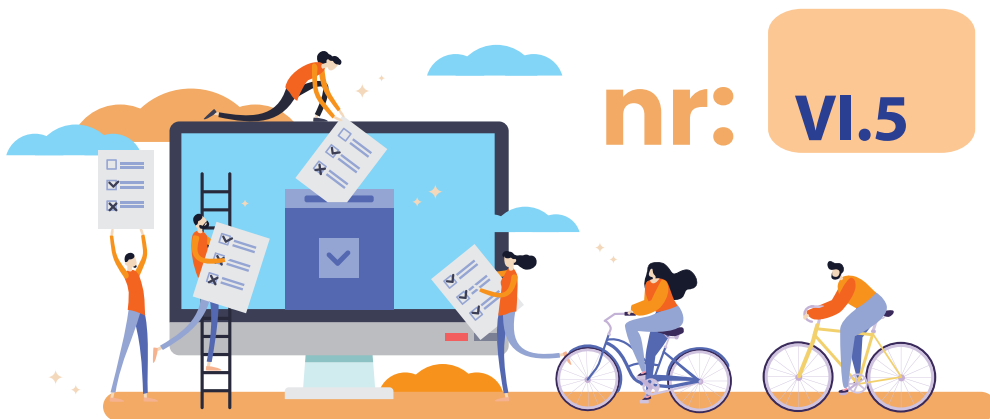
budzet.um.poznan.pl

POZnań*

Głosuję na projekt:

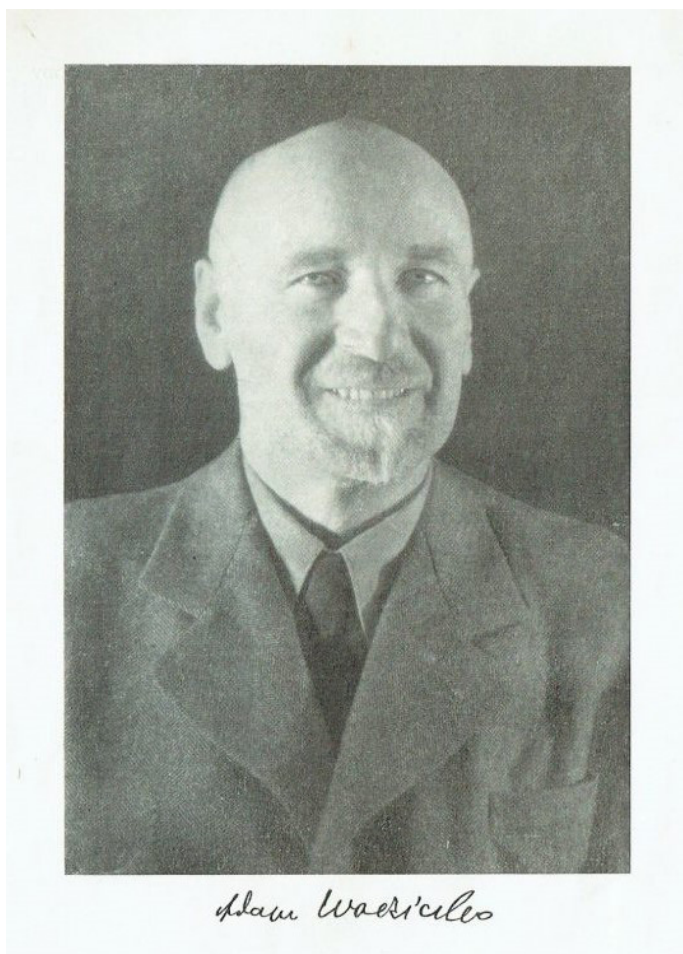
Ogrodowy skwer

**Rewitalizacja i modernizacja zieleni wewnątrz pętli tramwajowej na Osiedlu Ogrody.
Utworzenie ogólnodostępnego skweru.**

nr: VI.5

Profesor Adam Wodziczko – przyjaciel przyrody

W panteonie zasłużonych Poznaniaków pochowanych na Zabytkowym Cmentarzu Jeżyckim szczególne miejsce zajmuje prof. Adam Wodziczko (fot. 1; rząd L. 23, grób 5), prekursor i propagator ochrony przyrody na ziemiach polskich. Był inicjatorem nowatorskich badań i autorem ponad 470 artykułów, recenzji i opracowań dotyczących środowiska naturalnego, szczególnie jego związków z człowiekiem. Stworzył nową gałąź badań zwaną filotaktyką. Zapisal się jako niestrudzony poszukiwacz i badacz skarbów rodzimej przyrody, osoba o niespożytej energii oraz autor wielu ważnych inicjatyw związanych z tworzeniem parków narodowych (Wielkopolskiego, Wolińskiego, Słowińskiego), miejskich klinów zieleni i parków w Poznaniu, z troską o starodrzewie i zieleni na starych cmentarzach miasta. Był wizjonerem, zalecał „uzdawianie miast” poprzez wprowadzenie zieleni. Staral się uświadomić i zaszczyć rodakom podstawowe fakty o znaczeniu i wpływie jaki wywiera stan przyrody na życie ludzkie: na kondycję, zdrowie, kulturę oraz rozwój człowieka. Zabiegał o ocalenie i ochronę najcenniejszych relikwów pierwotnej przyrody, by choć w małym procencie zachować ją dla potomnych, pomimo że często spotykał się z brakiem zrozumienia i licznymi przeszkodami, głównie ze strony instytucji i urzędów. Był jednym z pierwszych w Polsce i na świecie, którzy ratowanie środowiska naturalnego widzieli we wprowadzeniu przez człowieka modelu gospodarki opartej na zrównoważonym rozwoju, gospodarce „zbiologizowanej”, wyrastającej z przyrody ojczyznej, organicznej i harmonijnej kultury, wolnej od wstrząsów i kryzysów.

Wielkie znaczenie przywiązywał do edukacji społeczeństwa, która miała zaszczyć wśród Polaków wrażliwość na piękno przyrody, a także przyczynić się do wyrobienia nawyku ścisłej więzi, szacunku oraz odpowiedzialności za stan środowiska naturalnego. Ochronę przyrody traktował jako ważny element postawy patriotycznej, tożsamości narodowej i poziomu rozwoju kulturowego społeczeństwa. Jego osiągnięcia naukowe są aktualne i szczególnie cenne choćby w odniesieniu do doliny Bogdanki, Poznania czy też stepowienia Wielkopolski. Był bardziej doceniany na forum międzynarodowym niż w Polsce.

Adam Wodziczko (fot.2) urodził się 8 sierpnia 1887 r. w Słotwinie koło Brzeska w Małopolsce. Po ukończeniu gimnazjum w Jasle, studiował nauki przyrodnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim, specjalizując się w botanice. W 1912 r. objął posadę asystenta w Katedrze Anatomii i Fizjologii Roślin UJ, gdzie w 1916 r. otrzymał tytuł doktora na podstawie pracy o paproci jawajskiej. W 1920 r. został powołany na stanowisko profesora Akademii Rolniczej w Bydgoszczy. W sierpniu 1922 r. przeniósł się na Wydział Matematyczno-Przyrodniczy Uniwersytetu Poznańskiego, gdzie objął Katedrę Anatomii i Fizjologii Roślin. Prowadził tu, aż do śmierci, niezwykle ożywioną działalność organizacyjną, pedagogiczną i naukową, z przerwą w okresie okupacji. Pod Jego kierownictwem Zakład Botaniki Ogólnej UP w krótkim czasie stał się jednym z najlepiej wyposażonych i zorganizowanych zakładów naukowych w Polsce.

Zabytkowy Cmentarz Jeżycki jest położony w dolinie Bogdanki, która była dla Profesora pierwszym terenem działalności badawczej, przedmiotem zainteresowań oraz tematem licznych opracowań. Po przybyciu na stałe do Poznania, w latach 1923-1925 kierował usytuowanym tutaj Ogrodem Botanicznym, od którego została przejęta nazwa osiedla Ogrody, miejsca pełnego uroku, wypelnionego zielenią, wyjątkowego w aglomeracji poznańskiej. Dostrzegł już wówczas, że dolina posiada dla mieszkańców Poznania strategiczne znaczenie, ze względu na bogactwo przyrody, walory „higieniczno-wypoczynkowe” oraz usytuowanie. Jej północno-zachodnie położenie, schodzące w dół ku Warcie sprzyja wiejącym głównie z tego kierunku wiałom. Dobrze natlenione i czyste

powietrze, tłoczone doliną rzeki, jak przez naturalny klimatyzator, korzystnie oddziałuje na centrum miasta: w upalne lato je chłodząc i nawilżając, a w zimie znacznie łagodząc klimat. Tereny te już wówczas nazywano „zielonymi płucami Poznania”. Swoje badania i spostrzeżenia związane z doliną opublikował w 1932 r. w opracowaniu „Dolina Bogdanki w rozbudowie Poznania” (fot. 3). Praca ta zachowała nie tylko swoją aktualność, ale jest także podstawowym źródłem poznania stanu doliny sprzed prawie stu lat. Powinna stać się podstawą do działań mających na celu jej rekultywację. Dolina Bogdanki w planach A. Wodziczki miała zostać wykluczona z zabudowy w celu utworzenia „solackiego klina zieleni” oraz rozległych parków miejskich. Miała wchodzić w skład pierścienia zieleni okalającej Poznań, od południa doliną Warty z dzisiejszym Wielkopolskim Parkiem Narodowym, aż do jeziora Niepruszewskiego, a od północy jeziorami: Lusowskim, Kierskim i Strzeszyńskim. Dlatego uważał, że należy ją zabezpieczyć „przed zabudowaniem i to jak najprędzej”. Planowane już wówczas jej rozparcelowanie w opinii Profesora groziło zniszczeniem całej wartości zachodniego klina zieleni, przecięciem jego „szyi” w miejscu powiązania z całym systemem zieleni miejskiej. Wówczas już uznał, że przekroczono wszelkie granice zabudowy na tym cennym przyrodniczo obsza-

rze, że nadal prowadzi się „grabieżczą gospodarkę”. Z badań prof. A. Wodziczki wynika, że dolina Bogdanki stanowiła wówczas oazę rzadkich gatunków świata roślinnego i zwierzęcego, unikatowy dla Poznania obszar zieleni. Okoliczna przyroda wkraczała w sam środek miasta i zachęcała mieszkańców, by wyszli z miejskich zabudowań na przechadzkę wśród pól, łąk i lasów, nad uroczyste brzegi jezior, gdzie mogli znaleźć „pokrzepienie sił ciała i odpoczynek duszy”.

Wiele lokalnych inicjatyw prof. A. Wodziczki znalazło ogólnopolski rozgłos. To dzięki Jego działaniom w 1934 r. nastąpiło połączenie „Święta Lasu” z „Dniem sadzenia drzew”. Przyczynił się do tego, że Poznań stał się przykładem dla całej Polski. Pod hasłem „Przez ochronę i pielęgnowanie przyrody do miłości Ojczyzny” przeprowadzono 29.04.1934 r. kilkudniową akcję „Tygodnia krzewienia miłości przyrody”, z udziałem dzieci i młodzieży, z sadzeniem drzew, zwiedzaniem parków, lasów, ogrodów, organizowaniem lekcji, wykładów, pokazów dotyczących ochrony całej przyrody.

Był inicjatorem wielu badań nad zachwianą równowagą w przyrodzie i szkodliwymi następstwami niezgodnej z jej prawami działalności gospodarczej człowieka, choćby nad groźnym zjawiskiem tzw. „stepowienia Wielkopolski”, grożącego nam katastrofą związaną z brakiem wody. Problemem, na który już półtora wieku temu wskazywał dr Franciszek Chłapowski, a którego źródło do dnia dzisiejszego się nie zmieniło, jest wylesianie Wielkopolski, źle prowadzona melioracja oraz marnotrawienie wody.

Wobec wiekowych zaniedbań wnioski i postulaty A. Wodziczki są aktualne i powinny stanowić punkt wyjścia dla niezbędnych działań naprawczych, wśród których pierwszym zadaniem powinno być ratowanie resztek „przyrody ojczystej” w dolinie potoku Bogdanki, lewobrzeżnego dopływu Warty. Ma ono zabezpieczyć mieszkańcom Poznania odpowiednie „warunki utrzymania zdrowia ciała i ducha”. Potok od Parku A. Wodziczki, jedyny w Poznaniu, ujęty jest w betonowe koryta, w końcowym biegu został ukryty pod ziemią i zamieniony w „kolektor Bogdanka (...) najbardziej zanieczyszczony ściek w kraju”! Ten cenny kiedyś przyrodniczo obszar, wymaga rekultywacji aż do ujścia Warty, m. in. uwolnienia potoku z betonowego koryta, wprowadzenia zakazu zabudowy terenu, dokonania licznych nasadzeń drzew i krzewów, szczególnie na terenie parku im. A. Wodziczki.

Bliskie sercu Profesora zalesianie i umiejętnie prowadzona gospodarka wodna powinny przeciwdziałać stepowieniu Wielkopolski, poprawić kondycję i perspektywy zdrowotne oraz cywilizacyjne jej mieszkańców. Zalecał obsadzanie wszystkich traktów komunikacyjnych pasami drzew i krzewów o szerokości do 10 m.! Domagał się i walczył o zachowanie i dbanie o zieleni znajdującą się na starych cmentarzach poznańskich, ponieważ rosnący na nich starodrzew posiadał „wartość naukową, przyrodniczą i estetyczną”. Na podkreślenie zasługuje fakt, że Poznań w okresie działalności prof. A. Wodziczki w dziedzinie zieleni miejskiej był nie tylko liderem miast polskich, ale i europejskich.

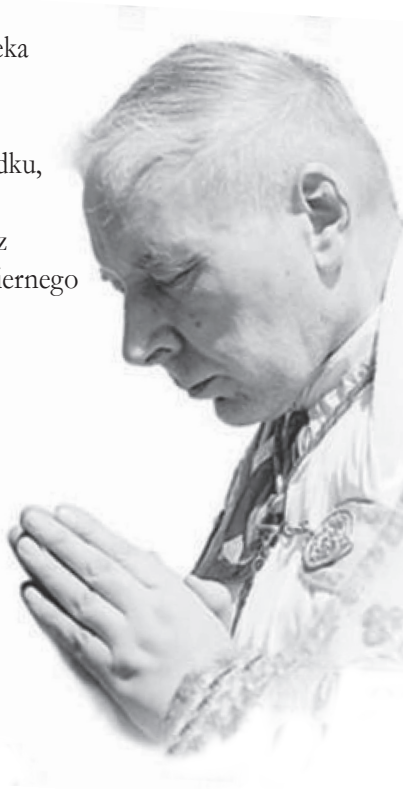
Upamiętnienie zasług Profesora stanowią: skromna, ale interesująca wystawa w Muzeum Przyrodniczym Wielkopolskiego Parku Narodowego (fot. 4), patronaty szkół, ulic, park, oraz poświęcone mu liczne opracowania. Tym, co najbardziej jest nam obecnie potrzebne, to propagowanie i wprowadzenie w życie jego dokonań i badań, które jednoznacznie potwierdzają konieczność dbania i chronienia otaczającej nas ojczystej przyrody. Gdzie jest dużo zieleni i jest ona szanowana, ludzie są zdrowsi i spokojniejsi, potrzebnych jest mniej szpitali i więzień. Warto zatem wrócić do koncepcji głoszonych i realizowanych przez prof. Adama Wodziczkę.

Tadeusz Grabski

Modlitwa o wstawiennictwo bł. Kardynała Stefana Wyszyńskiego

Ukochany Kardynale Stefanie Wyszyński
Opiekunie wszystkich Polaków
Orędowniku w każdej trudnej sytuacji
rodaków Ojczyźnie narodu Polskiego
Obrońco uciśnionego
Proszę dziś o Twoje wstawiennictwo
do Boga jedyne [intencja...]
Wiem, że nie opuścisz mnie
w potrzebie Ty wspierałeś
w trudach każdego człowieka
Głosiłeś dobrą nowinę
Broniłeś od złego
Pomagałeś podnieść z upadku,
ofiarując całego siebie
Wierzę, że i teraz wstawiasz
się za nami do Boga Miłosiernego
Wypraszając łaski ze
Świętymi w Niebie

Ojczyźnie Nasz...
Zdrowaś Maryjo...
Chwała Ojczyźnie...

Modlitwa

O Maryjo, Ty zawsze jaśniejesz na naszej drodze jako znak zbawienia i nadziei. Powierzamy się Tobie, Uzdrawienie chorych, która u stóp krzyża została powiązana z cierpieniem Jezusa, trwając mocno w wierze.

Ty, Zbawienie ludu rzymskiego, wiesz czego potrzebujemy i jesteśmy pewni, że zatroszczysz się o to, aby radość i święto – tak jak w Kanie Galilejskiej – mogły powrócić po tym czasie próby. Pomóż nam, Matko Bożej Miłości, byśmy dostosowali się do woli Ojca i czynili to, co powie nam Jezus, który obarczył się naszym cierpieniem i dźwigał nasze bóle, by nas prowadzić przez krzyż ku radości zmartwychwstania. Amen.

Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona.

Modlitwa o uproszenie łask za wstawiennictwem Służebnicy Bożej Wandy Błęńskiej

Panie Jezu Chryste, Ty objawiłeś miłość swego Ojca, zwłaszcza wobec chorych i odrzuconych, niosąc pociechę ubogim i cierpiącym. Za wstawiennictwem doktor Wandy Błęńskiej, która jak Ty, dotykając leczyła trędowatych, proszę Cię otwieraj moje oczy na potrzeby ludzi i pomagaj mi naśladować jej miłość do Ciebie i bliźnich. Niech orędownictwo Służebnicy Bożej, Matki Trędowatych, wyprosi mi u Boga łaskę ... , o którą pokornie proszę. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

MODLITWA O USTANIE EPIDEMII

Panie Jezu, Zbawicielu świata,
Nadziejo, która nigdy nas nie zawodzi,
zmiłuj się nad nami
i wybaw nas od wszelkiego zła!
Prosimy Cię, abyś zdusił plagę choroby,
która się rozprzestrzeniła,
przywrócił zdrowie chorym,
zachował zdrowych,
wspierał pracujących dla zdrowia wszystkich.
Okaż nam Twoje miłosierne Oblicze
i wybaw nas w swojej wielkiej miłości.
Prosimy Cię o to przez wstawiennictwo Maryi,
Matki Twojej i naszej,
która wiernie trwa przy nas,
a także przez wstawiennictwo św. Józefa,
Twojego przybranego Ojca, a naszego Opiekuna.
Ty, który żyjesz i królujesz przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Ogłoszenia duszpasterskie

XXIX NIEDZIELA ZWYKŁA

17.10.2021 r.

Nabożeństwa różańcowe w październiku codziennie dla dorosłych, młodzieży i dzieci o godz. 17.30. Rozważania poprowadzą /w poniedziałek i wtorek - dzieci, w środę - Żywy Różaniec, w czwartek - Caritas Parafialna, w piątek - Czciociele Miłosierdzia Bożego, w sobotę i niedzielę - Kapłani i S. Pallotyńki/, po różańcu Msza św.

Biuro parafialne czynne według ustalonych dni i godzin

Rada Osiedla Ogrody zgłosiła do Poznańskiego Budżetu Obywatelskiego projekt budowy Skweru im. Wandy Błęńskiej na pętli Ogrody. Zachęcamy parafian do głosowania na ten projekt. Więcej informacji na plakacie wywieszonym w gablocie.

Od przyszłej niedzieli przeżywać będziemy Tydzień Misyjny. W ramach tego tygodnia w poniedziałek 25 października gościć będziemy Telewizję TRWAM i Radio Maryja. Tematem spotkania będą „Współcześni misyjni świadkowie wiary – Słudzy Boży – Pani Doktor Wanda Błęńska i O. Marian Żelazek SVD”.

• O godz. 16:30 w sali domu parafialnego spotkanie przedstawicieli Kół Radia Maryja z ojcem z Radia. O godz. 17:30 rozpocznie się transmisja tematycznego spotkania słownomuzycznego, a następnie Msza św., której przewodniczył będzie Bp Szymon Stulkowski.

• O godz. 21:30 w Radio Maryja rozpoczną się „Rozmowy niedokończone” zatytułowane: „Współcześni misyjni świadkowie wiary – Słudzy Boży – Pani Doktor Wanda Błęńska i O. Marian Żelazek SVD”. Zapraszamy do udziału i wspólnej modlitwy

W minionym tygodniu zmarła nasza parafianka śp. . Polećmy zmarłą Bożemu miłosierdziu – Dobry Jezu a nasz Panie...

Obraz Jasnogórski

KALENDARIUM NAWIEDZENIA

18.10. - Poznań – św. Jadwigi Królowej Wawelskiej

19.10. - Poznań – Narodzenia Pańskiego

20.10. - Poznań – św. Stanisława B i M

21.10. - Poznań – Opatrzności Bożej

22.10. - Poznań – Miłosierdzia Bożego

23.10. - Poznań – Morasko

24.10. - Morasko – Siostry Misjonarki

KAPLICA CAŁODZiennej ADORACJI Najświętszego Sakramentu pw. Miłosierdzia Bożego

Adoracja
w dni powszednie
od godz. 8:00 – 17:45
w niedzielę
od godz. 13:30 – 17:45

TYGODNIK PARAFII NA OGRODACH W POZNANIU

www.dobrypasterz.pl

ISSN 1896-6110

REDAKCJA: *Naczelny:* Ks. Ryszard Siwek; *Zastępca naczelnego:* Martyna Rajch;

Redakcja: Wiesław Grzybek, Marek Rajch, Magdalena Miczek, Edyta Tuczyńska, Justyna Zienkiewicz, Ewa Wika, Wojciech Wika, Ewa Baran

Współpraca: ks. kan. Tomasz Morasz, ks. kan. Zbigniew Sujkowski;

Adres redakcji: ul. Nowina 1, 60-589 Poznań, tel.: 61 847 57 34,

e-mail: redakcja.dobranowina@gmail.com

Materiałów nie zamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i adiuścacji tekstów oraz zmianę tytułów.